

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Corpus Juris Canonici

Gregor <XIII., Papst>

Coloniae Munatianæ, 1665

8 Solus pontificem iudex non iudicet unquam.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62915](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62915)

tentia, quia ex officio suo servata iudicarii ordinis integritate proceperit, invenitur servata. Vide & Dominus ait in Evangelio a [Super cathedram Moysi sederunt scribae & Pharisei, etc.] Hinc liquido constat, quod mali pastores, dum sententia iusti examini aliorum crimina serunt, sibi ipsi nocent, dum sine exemplo sua emendationis aliorum vitia corrigere curant: subditis vero present, se eorum increpatione correcti, vel sententia coerciti, vitam suam in melius commutare didicerint. Ac per hoc dum ab ecclesia tolerati fuerint, eorum iudicium subterfugere non licet.

¶ In vetusta impressione epistolarum B. Augustini extat epistola longissima ad Iulianum comitem, in recentioribus autem omnium operum editionibus habetur quarto tomo, sub titulo de salutaribus documentis, in cuius libelli cap. 52. hoc est caput.

QUESTIO VIII.

Quod autem Episcopus ab uno tantum audiri, vel b iudicari non debeat, Zepherinus Papa testatur, epistola prima ad Episcopos Siciliae, dicens.

C. I. ¶ Episcopus non nisi a pluribus audiat & iudicetur.

Accusatores & Episcoporum omni careant suspitione, quia columnas suas Dominus firmiter stare voluit, non a quibuslibet agitari. ¶ Nullum namque eorum sententia a non suo iudice dicta constringat; quia & leges seculi id ipsum fieri precipiunt. ¶ In codice 1 libro septimo, titulo de sententiis & interlocutionibus omnium iudicum; lege penultima. [Cuius in agendo quis observat arbitrium, cum habere etiam contra se iudicem in eodem negotio non dedignetur.] ¶ Iudices 4 duodecim quilibet Episcopus accusatus (si necesse fuerit) eligat, a quibus eius causa iuste iudicetur. Nec prius audiatur, aut excommunicetur, vel iudicetur, quam ipsi per se eligantur, & regulariter vocato a ad suorum primo conventum Episcoporum, per eos eius causa iuste audiatur, & rationabiliter discernatur. Finis vero eius causae ad sedem Apostolicam deferatur, ut ibidem terminetur. Nec antea finiatur (sicut ab Apostolis, vel successoribus eorum olim statutum est) quam eius auctoritate fulciatur. ¶ paulo superius. ¶ Absens f. vero nemo iudicetur. Nisi a ex contumacia absens fuerit: quia & divina & humana hoc prohibent leges.

¶ Vt Codice] Hinc usq. ad vers. Iudices, non sunt in epistola Zepherini, neg. in vetusta Gratiani codicibus.

¶ Nisi ex contumacia absens fuerit] Hac absint a pluribus, nam scriptum est epistola ipsa, & Anselmo & Ivone. Infra vero ead. g. 9. c. Absenti habentur tanquam Gratiani verba.

C. II. ¶ Aquo Episcopi audiat Episcopus, qui reatum incidit.

Item Felix Episcopus dicit in concilio Carthagenensi II. c. 10.

Suggero secundum g statuta veterum conciliorum, ut si quis Episcopus (quod non optamus h) in reatum aliquem incurrerit, & nimia necessitas ei fuerit non posse plurimos congregare, ne in crimine remaneat, a duodecim audiatur Episcopis i.

¶ Episcopis] Qua hoc loco in capite decimo concilii Carthagenensis secundi adduntur, referuntur infra 11. g. 7. c. Felix. & ibi notabitur varietas.

a Math. 23. b al. c. c. Ansel. l. 2. c. 38. Ivo part. 5. c. 241. d. 5. quest. 4. duodecim iudices. Ansel. lib. 3. c. 45. e. al. vocatur. f. Inf. ead. quest. 9. absenti. Ansel. l. 3. c. 61. g. V. quest. 7. Felix. in concilio Triburen. c. 10. Ansel. l. 3. c. 46. Burch. l. 1. c. 149. Ivo p. 5. c. 242. h. al. opinamur.

QUESTIO IX.

Decussatoribus vero, vel testibus, quod in aliquo voce accusati, vel testificationis exhibere non leant, multorum auctoritatem liquet.

C. I. ¶ Nisi res presente, accusator non audiat.

Accusatori a omnino non credi decernimus, quod sententia ad versario causam suggerit, antequam iustis iustam discussionem.

C. II. ¶ Absente adversario sententiam ferri non licet.

Item Eleutherius Papa in epistola ad Episcopos Gallia.

Aveant b iudices ecclesia, ne absente eo, cuius causa ventilatur, sententiam proficiant, quia irrita est imò etiam & causam in synodo pro facto dabunt. Iudicis vero nec calumnia, nec vox audiat.

C. III. ¶ Res absente accusator non audiat.

Item Calixtus Papa epistola secunda, ad Episcopos Gallia.

Absente e eo, quem accusare voluerit, quisquis accusator non credatur, quia sine scripto edicto, per scriptum autem nunquam recipiatur: quia scripturam nullus accusare, vel accusari potest; sed per voce, & praesente eo, quem accusare voluerit, suam quae agat accusationem.

C. IV. ¶ Quae in absente geruntur, omnia evacuantur.

Item Cornelius Papa ad Rufinum, epist. 3. c. 2.

Omnia e, quae adversus absentes in omni negotio aut loco aguntur, aut iudicantur, omnino evanescunt: quoniam absentem nullus addicit, nec illa testis inquit.

C. V. ¶ Non iudicetur qui praesentialiter non accusatus, vel convincitur.

Item Marcellus Papa ad Maxentium, epist. 2.

Non oportet quemquam iudicari, vel damnari priusquam legitimum habeat praesentes accusatores, locumque defendendi accipiat ad abluenda crimina.

C. VI. ¶ De eodem.

Item Damasus ad Stephanum Archiepiscopum, epist. 3. c. 8.

Habetur f quoque in decretis sanctorum Patrum sancitum, non fore canonicum, quemquam condotum iudicare, vel damnare, antequam a iudicibus nonicè examinatos praesentes habeat, locumque defendendi accipiat, id est, iudicias ecclesiasticas ad abluenda crimina.

C. VII. PALEA.

[Item Damasus ibidem continenter.]

Nec g extra propriam i har provinciam prius a discussionis accusatio, sine Apostolica praecipione, cui in omnibus causis debet reverentia custodiri, quoniam & antiqua docet hoc Patrum regula, in qua & Imperialia a pariter statuta concipiunt. Crimini iniquum, discussio ibi agenda est, ubi crimen admittitur est. Nam alibi criminum reus prohibetur audiri. Et alibi in canonibus precipiunt. [Quaecumque negotia in suis locis, ubi orta sunt, finienda sunt] & reliqua restant.

a Ansel. l. 3. c. 12. & 97. In scripto Iulii, c. 24. In conc. Carthagen. c. 30. In cap. Hadrian. c. 53. In capitul. l. 7. c. 219. Burch. l. 1. c. 4. b Ansel. l. 3. c. 27. Ivo p. 5. c. 219. c. Sup. 2. 9. 1. c. 7. Ansel. l. 3. c. 62. d. Burch. l. 1. c. 171. Ivo p. 5. c. 219. e. al. cuiusque accusator. f. Ansel. l. 3. c. 62. g. Ansel. l. 2. c. 39. Ivo p. 6. c. 247. h. Ansel. & Ivo al. primo. i. Cod. ubi de crim. agi oportet. l. 1. c. 1. in cod. Theod. l. 9. m. 1. in expositione legis 2.